

De câte ori, iubito...

Mihai Eminescu

De câte ori, iubito, de noi mi-aduc aminte,
Oceanul cel de gheață mi-apare înaintea
Pe bolta alburie o stea nu se arată,
Departă doară luna cea galbenă - o pată;
Iar peste mii de sloiuri de valuri repezite
O pasăre plutește cu aripi ostenite,
Pe când a ei pereche înainte tot s-a dus
C-un pâlț întreg de pasări, pierzându-se în apus.
Aruncă pe-a ei urmă priviri suferitoare,
Nici rău nu-i pare-acuma, nici bine nu... ea moare,
Visându-se într-o clipă cu anii înapoi.

.....
Suntem tot mai departe deolaltă amândoi,
Din ce în ce mai singur mă-ntunec și îngheț,
Când tu te pierzi în zarea eternei dimineți.